

[Bente Juncker]

at Socialdemokratiet er enig i, eller giver dem nogle minimumstimetal for den varige hjemmehjælp, så er vi nødt til herindefra at sige til kommunerne: Jamen så må I have den nødvendige kompensation for det.

Jeg er meget enig, også med ministeren. Kan vi finde nogle andre løsninger på problemerne, ser CD gerne det, men vi finder, at problemerne ikke skal løses den 4. juni, når Folketinget er sendt hjem. Det er vores forpligtelse at gøre disse ting i denne folketingssamling, og gerne så vi ved, hvad grundlaget skal være til efteråret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om afholdelse af vejledende folkeafstemning om en fast forbindelse over Øresund.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 19/3 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Trafikministeren (Ikast):

Efter forslaget skal der afholdes en vejledende folkeafstemning om, hvorvidt den danske stat skal engagere sig i finansieringen og opførelsen af en fast forbindelse over Øresund eller ej. Det er således ikke om spørgsmålet, om der skal bygges en fast forbindelse eller ej, der skal være afstemning. Hvilke andre partier har ønsket bindende folkeafstemning om dette?

Fremskridtspartiet er for den faste forbindelse, men er imod, at staten engagerer sig i det.

Det er således det samme standpunkt, som Fremskridtspartiet har i relation til Storebæltsforbindelsen. Dette kommer klart frem, når man sammenholder det foreliggende lovforslag med Fremskridtspartiets forslag til folketingsbeslutning om privatisering af Øresundsforbindelsen.

Der synes i øvrigt ikke at være den største logik i sammenhængen mellem de to forslag. Lovforslaget indebærer, at der skal afholdes en vejledende folkeafstemning den 4. juni 1991, medens beslutningsforslaget indebærer, at Folketinget pålægger regeringen at udbyde Øresundsforbindelsen i privat totalentreprise med fuldstændig privat finansiering.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget siges, at der må gennemføres en folkeafstemning om et statsligt engagement, hvis der ikke er private, der er interesserede. Jeg henviser til punkt 7 i bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Jeg skal ikke gå i detaljer med denne modstrid mellem de to forslag, ligesom jeg skal afstå fra principielle synspunkter vedrørende vejledende folkeafstemninger. Jeg skal alene fastslå, at der efter regeringens opfattelse ikke foreligger nogen grund til, at netop spørgsmålet om organisationsformen for Øresundsforbindelsen skulle gøres til genstand for en så ekstraordinær behandling, som en vejledende folkeafstemning er. Jeg må derfor afvise forslaget.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal for en ordens skyld gøre opmærksom på, at forslagene forhandles hver for sig.

J. K. Hansen (S):

Jeg har for et stykke tid siden – det er faktisk flere år siden – anskaffet mig et stempel, ene og alene af hensyn til Fremskridtspartiets forskellige forslag. Dette stempel lyder: »Ej brugbart«. Når jeg har fået forslaget og hurtigt skimmet det, så har jeg sat dette stempel på: »Ej brugbart«.

Dette forslag om en vejledende folkeafstemning om en fast forbindelse over Øresund er ej brugbart. Det er der et par grunde til.

For det første er formuleringen af spørgsmålet til vælgerne forkert og vildledende. I den aftale, der er indgået mellem Danmark og Sverige om en fast forbindelse, og som Socialdemokratiet er med i, taler man ingen steder om en statsfinansieret fast forbindelse. Tværtimod er det et brugerbetalt og et lånefinansieret projekt.